

Puskás László (Köröstarcsa 1921 - Gyomaendrőd 2000)

Puskás Károly gazdálkodó és Varga Julianna házasságából három fiúgyermek született, akik közül egy 16 évesen a Hármaskörös áldozata lett.

Laci élénk fantáziájú, széles érdeklődésű volt. Elemi iskoláit a szülőhelyén, a polgárit a szomszédos Mezőberényben végezte példás eredménnyel. A haladó gondolkodású szülők Debrecenben, a Tanítóképzőbe írárták be a zene iránt is igen fogékony és megnyerő testi-lelki tulajdonságokkal megáldott fiút, aki orgonaművészi álmokat dédelgetett lelkében.

A képesítő után, 1941-ben Kölcshen kezdte kántor-tanítói tevékenységét, uradalmi iskolában I-IV. osztályban és remek oktató-nevelő munkát végzett. A tanárok és a szülők is gyorsan kegyeibe fogadták.

Élete következő állomása: amikor katonai szolgálatra vonul be. Debrecenben, majd Sátoraljaújhelyen katonáskodott. A háború idején önkéntes frontszolgálatra jelentkezett. Az orosz fronton harcolt két évig. Majd nyugati fogságba került súlyos lábsérüléssel, ami csaknem az életébe került, rokkantsági nyomot hagyva.

Két évi fogság után jött haza, Büngöst major iskolájában kapott állást. Kiváló pedagógiai munkájára felfigyelt a megye művelődési vezetője.

1949-ben Endrődre helyezték igazgatónak a volt polgári iskolához. Mikor a személyzeti osztályon elbeszélgettek vele, hogy a klerikális reakció főfészket, a volt egyháziakat szét kell robbantani. Dr. Csókási Bélát és tantestületét szét kell szórni, kertelés nélkül bejelentette, hogy nem vállalja a megbízatást. Így Endrőd-Öregszőlő Szarvasi úti tanyai iskolájához kérte magát az I-IV. osztály tanítására. Az addig külön leány- és fiúiskolát összevonták belterületi igazgatósággá. Borbély Sándor irányításával. Kialakítottak egy tanyai igazgatóságot is.

1951-ben már Endrőd és Gyoma közt lévő külterületi jellegű Besenyszögi iskola I-IV. osztályát vezette.

1949-ben kötött házasságot. Két gyermekük született.

Szegeden a pedagógiai főiskola levelező hallgatójaként földrajz és biológia szakon képezte magát. Bár a legeredményesebben működő pedagógusok egyike volt, soha jutalmazásban, kitüntetésben nem részesítették. Elvei nem egyeztek a hivatalos irányzattal és ezt feljebbvalóival is bátran, és határozottan tudatta. Ahol csak lehetett éreztették vele a hatalom erejét. Olyan értékelést is kapott, hogy: „az ilyen embert agyon kellene lőni”.

Végül a volt országgyűlési képviselő a 2. sz. Ált. Iskola vezetője Varga Zsigmond tantestületébe kerülve sorsa megnyugvásra jutott. Biológiai tudását a szakirodalomban is hasznosította.

1950-től hódolhatott kedvenc szenvedélyének, sólymászkodott és ezen a téren is kiváló szakembereket nevelt. Szerette a könyveket. Szeretett beszélgetni, szeretett magyarázni, tanítani. Határozott véleményét soha nem rejtette véka alá. Éveken át a református egyház presbitere volt, ami annak idején nem tartozott az „díjazott” tisztségek közé.

Arany diplomát kapott.

Évek óta már súlyos szívbetegség kínozza. Betegségének súlyát jó gyermekei, unokái, és dédunokái tették napfényessé. Főiskolás, egyetemista volt tanítványai gyakran felkeresték. A Magyar Solymász Egyesület 8 tagja madarasan vett részt a temetésén és elismerő szavakkal búcsúztatták a távozó nagymestert. Egykori tanítványa, Halászné dr. gyönyörű beszéddel búcsúzott szeretett osztályfőnökétől. Rokonain, hozzátartozóin kívül sok száz gyászoló kísérte utolsó útjára a város pedagógusát. Hivatalos elismerésben ugyan soha nem részesült, de annyi ember szívében él, hogy nem fogjuk elfelejteni!